

Lars Gimstedt ∞ Jag, Yeshua. Väckaren.



*Jag, Yeshua. Väckaren.*



# Jag, Yeshua. Väckaren.

© **PsykosyntesForum, 2014**

Ingen del av denna bok får återges i någon form, utom för citering av korta avsnitt i kritik eller recensioner, utan tydligt medgivande från utgivaren: [mail@psykosyntesforum.se](mailto:mail@psykosyntesforum.se).

Revisionsdatum 18 juni 2014.

ISBN

978-91-981941-5-9 (EPUB-version)

978-91-981941-6-6 (LIT -version)

978-91-981941-7-3 (MOBI-version)

978-91-981941-8-0 (PDF -version)

978-91-981941-9-7 (Paperback)

MOBI-versionen (Kindle) är tillgänglig på Amazon.com och Amazons andra internet-siter. De andra versionerna, inklusive de engelska, finns att köpa på <http://psykosyntesforum.se/Svensk/Yeshua.htm>

Typsnitt Bookman Old 12. Sidstorlek 6x9” (15,24 x 22,86 cm). Marginaler: hor 2,0 / vert 2,5.

## **Om författaren:**

Lars Gimstedt arbetar som psykosyntes-terapeut i Linköping. Hans grundutbildning var kvantfysik, och han har arbetat som ingenjör och chef inom industrin under 30 år.

I mitten av sitt liv började han att studera psykosyntes, kognitiv beteendeterapi och NLP, och arbetade deltid som psykoterapeut under tio år, tills han började arbeta heltid i sitt företag PsykosyntesForum.se 2003 med livs- och ledarskapscoaching, psykoterapi och med e-kurser och e-böcker över internet.

Tidigare böcker Lars Gimstedt:

Stairway: 10 steg till himlen. (Mars 2014)

## **Om den här boken:**

Vem är Jesus? Är han den som beskrivs av Paulus och evangelisterna i Bibeln? Eller kan en klarare bild av den riktiga personen Jesus träda fram om man begränsar sig till att läsa bara det som historien pekar på som sannolika direktcitat?

Om Jesus, eller Yeshua som hans namn var på hans modersmål arameiska, skulle ha skrivit sitt evangelium själv, hur skulle den boken ha varit?

Den här boken utgör ett förslag på hur hans evangelium *kunde* ha sett ut. Boken baseras på det som modern historieforskning berättar om hans tid, och baseras också på de delar av religiösa böcker som går att bekräfta historiskt.

Eftersom historiska data, trots nya rön, fortfarande är mycket knapphändiga, är boken förstås mest skönlitterär, och det faller på dig, läsaren av boken, att avgöra vad i den du är villig att acceptera och vad du känner att du måste avfärda.

I bäggedera fallen, kan den här boken förhoppningsvist få dig att söka efter mer information om den verkliga Yeshua bar Yosef från Nasaret, den fattige timmerarbetaren från en liten avskild by i en avlägsen del av det romerska imperiet som med sina ord och gärningar har påverkat mänskligheten under två årtusenden.

## Innehållsförteckning

Förord	7
Kapitel 1. 25 December År 758 AUC. Drömmen. ....	12
Kapitel 2. 17 Maius 763. Ängeln. ....	16
Kapitel 3. 19 September 764. Rabbin. ....	20
Kapitel 4. 15 Aprilis 766. Templet. ....	25
Kapitel 5. 1 October 767. Ohannes Nazariten. ....	36
Kapitel 6. 23 Martius 769. Esséen. ....	46
Kapitel 7. 14 Sextilis 774. Shudran. ....	53
Kapitel 8. 1 Ianuarius 780. Fullständigt seende. ....	61
Kapitel 9. 27 December 27 783. Döparen. ....	70
Kapitel 10. 13 Ianuarius 784. Öknén. ....	77
Kapitel 11. 28 Februarius 784. Uppdraget begynner. ....	90
Kapitel 12. 14 Aprilis 784. Miryam Magdalena. ....	98

Kapitel 13. 30 December 784.	
Bortstött. ....	107
Kapitel 14. 14 Quintilis 785.	
Bergspredikan. ....	114
Kapitel 15. 5 Sextilis 785.	
Sändebuden. ....	129
Kapitel 16. 15 Ianuarius 786.	
Ohannes död.....	136
Kapitel 17. 18 Aprilis 786.	
Att gå på vatten.....	140
Kapitel 18. 20 Quintilis 786.	
Förberedelse.....	147
Kapitel 19. 21 Quintilus 786.	
Transfigurationen.....	151
Kapitel 20. 10 Ianuarius 787.	
El'azar. ....	158
Kapitel 21. 12 Aprilis 787.	
Den Sista Måltiden. ....	164
Kapitel 22. 13 Aprilis 787.	
Korsfästelsen. ....	174
Kapitel 23. 16 Aprilis 787.	
Uppståndelsen. ....	184
Kapitel 24. 19 Aprilis 787.	
Den Nya Början.....	187

## Förord

Jesus kom in i mitt liv när jag just hade fyllt fyrtio. Jag hade varit en icke-reflekterande ateist tills då, men Hans budskap, som det uttrycks i boken En Kurs i Mirakler, fick mig att beträda en ny väg, en väg mot andligt uppvaknande.

Min tolkning av Hans budskap till alla sina bröder och systrar är:

Du är av Gud, ren ande, fri från synd, fulländad.

Men du tror att du har fjärrmat dig från Gud, för att skapa din egen värld. Djupt nere tror du att du genom att ha gjort detta har gjort Gud vred, du tror att du har syndat och att du förtjänar straff. Du tror att du kan undgå detta straff bara genom ånger och offer.

Många av er har flytt från dessa tankar genom att förtränga dem helt från ert medvetande.

Förlåt dig själv och förlåt dina bröder och systrar för era villfarelser. Sann förlåtelse kommer att låta er vakna till att minnas vem ni egentligen är, Guds Barn, ett med Honom, ett med mig, och ett med varandra.

Att minnas kommer att få er att förstå att ånger och offer inte krävs av er. Att minnas kommer att ge er fullkomlig sinnesro, eftersom att



minnas att ni är Kärlek kommer att göra att ni kan inte ge ut annat än Kärlek.

Detta är det budskap Han har givit oss från början. Det har alltid varit detsamma, fast givet med olika ord, på olika språk, med hjälp av olika symboler, beroende på vem som lyssnat, beroende på kultur, beroende på tidsålder i vår historia.

Hans budskap har förståtts av många, som då har kommit ihåg vem de egentligen var. Men det har också missförståtts och omtolkats på sätt som har förstärkt villfarelserna. Detta har orsakat mycket onödigt lidande, men det är fortfarande bara ett slöseri med tid, eftersom allas slutliga uppvaknande till sitt gudomliga ursprung är oundvikligt.

För mig personligen ledde Hans budskap, som kom till mig tjugoåtta år sedan, till att jag byte yrke från att vara fysiker och ingenjör till att bli psykoterapeut, och efter trettio år som teknisk specialist och chef inom industrin har jag nu arbetat deltid som terapeut under tio år och arbetat heltid under ytterligare tolv år.

Jag har strävat efter att tillämpa Hans budskap både i mitt liv och i mitt arbete som psykoterapeut och livscoach, både som min värdegrund och också mer

öppet, via e-kurser och e-böcker om andlig utveckling. ( <http://PsykosyntesForum.se> )

I boken som du nu har i din hand, har jag inspirerats att skriva en skönlitterär berättelse om Hans liv. Jag inspirerades både av berättelsen *om* och av budskapen *från* personen Jesus, eller Yeshua som hans namn är på arameiska, det språk Han talade. Berättelsen som "Han" snart kommer att berätta i den här boken återspeglar *min* personliga tro på hur Hans liv kan ha varit, och *min* personliga tro vem Yeshua egentligen var, i kontrast till de "officiella" beskrivningar Bibeln och andra kristna skrifter ger.

Jag hoppas att du kommer att läsa den här berättelsen med ett öppet sinne, och att du förlåter mig för de fel i historiska fakta jag säkert har gjort på grund av min brist på expertkunskap. Mycket i berättelsen kommer att verka fullständigt motsäga det som Bibeln och andra böcker berättar om Jesu liv. Men, de flesta avvikelserna finns där på grund av min övertygelse att de här berättelserna om Jesus bygger mer på religiösa behov av att kunna bevisa Hans gudomlighet genom att få dem att bekräfta gamla profetior, snarare än ärliga försök att beskriva vad som faktiskt hände.

**Historiska data** från Jesu tid är oerhört knapphändiga, och den dokumentation som finns att tillgå bygger mest på de individuella författarnas och historikernas spekulationer. Nedanför har jag angett några av de källor som jag har använt. Även dessa ger upphov till många motsägelser, och jag har gjort det jag tror är ett rimligt försök att vaska ut de data jag bedömt vara trovärdiga.

[www.ccel.org/bible/phillips/CN160-TRAVELS.htm](http://www.ccel.org/bible/phillips/CN160-TRAVELS.htm)  
[www.generationword.com/bible\\_school\\_notes/13.html](http://www.generationword.com/bible_school_notes/13.html) till 18.html.

Reza Aslan 2013, Zealot:  
The Life and Times of Yeshua of Nazareth.

Jonas Gardell 2009: Om Jesus.

**Datum** har angivits som var brukligt vid den tiden, med hjälp av den romerska kalendern, Anno Urbis Conditaе (**AUC**), som startade med grundandet av staden Rom, 753 FKr. Månadernas namn var Martius, Aprilis, Maius, Iunius, Quintilis, Sextilis, September, Oktober, November, December (=”den tionde”). Senare, 40 AUC, lade man till Ianuarius, Februarius.

**Namn** har angivits som de användes då, på arameiska, latin eller gammal hebreiska, i stället för de försvenskade namn som används i bibelöversättningar (i bokstavsordning):

Elisabet	Elisheba	(“Yahweh är överflöd”)
Jakob	Hakob	(“Må Yahweh beskydda”)
Jesus	Yeshua	(“Yahweh är frälsning”)
Johannes	Ohannes	(“Yahweh är nådig”)
Josef	Yosef	(“Han kommer ge”)
Judas	Yehudah	(“Hyllad”)
Maria	Miryam	(“Älskad”)
Peter	Petros	(“Sten”)
Filip	Philippos	(“Hästares vän”)
Simon	Shimon	(“Han har hört”)
Tomas	Te’oma	(“Tvillingen”)
Zechariah	Zecharia	(“Yahweh minns”)

När Yeshua och hans samtida talade om Gud, undvek de att använda det hebreiska ordet YHWH, eftersom det ansågs vara hädiskt att använda Hans namn öppet. På arameiska var det brukliga ordet Allah, eller att använda uttryck som vår Fader i himlen, Herren, etc. (Den arabiska bibelöversättningen använder Allah.)

## **Kapitel 1. 25 December År 758 AUC. Drömmen.**

- “Har du haft en bra födelsedag?” frågade min mor mig när jag hade lagt mig på kvällen. Jag hade krupit ned under tjocka yllefiltar och mina yngre bröder sov redan djupt, Hakob bredvid mig i sängen och Joses i sin vagga.

- “Du är en stor pojke nu Yeshua, fem år gammal. Du kommer snart att få hjälpa din far med att laga hans verktyg.”

- “Ja just det”, sade jag, “men Mor, berätta nu för mig om din dröm om ängeln.”

Vi hade haft som tradition, min mor Miryam och jag, att prata om hennes dröm en gång om året, på kvällen av min födelsedag. Jag minns inte när hon började med det här; hon kan ha börjat till och med innan jag kunde tala.

- “Ja just det, min dröm...”, började hon och blickade i fjärran, “Innan du föddes hade jag och din far just flyttat in i vårt nya hem, det här huset, och vi längtade efter att ha en familj. Tidigt en morgon drömde jag att jag vaknade, och jag blev inte förvånad över att jag var ensam, eftersom jag visste att din far Yosef redan hade gått iväg till sitt arbete. Men jag hörde någon i det andra rummet, så jag satte på mig min klädnad och gick ut dit. Där mötte jag en mycket lång man, klädd i en vit fotsid dräkt, och han sade

‘Bli inte rädd, kära Miryam. Jag har ett budskap från Allah. Han säger att du kommer att föda en pojke. Han kommer att bli en kung, och han kommer att befria alla.’ Och han började lysa, starkare och starkare, tills jag bara kunde se vitt, varmt ljus som var starkare än något jag någonsin sett, men som varken brände eller bländade. Efter en stund falnade ljuset långsamt, och mannen hade försvunnit.”

Som vi alltid brukat göra, frågade jag

- “Vad menade han med kung? Kommer jag att bli kung över Galiléen, eller var då? Gamla Herodes söner, de är ju kungar nu, kommer inte de att fortsätta att regera?”

Mor log och strök mig över håret.

- “Det är klart att de kommer att göra det. Men du kommer att hitta ditt eget kungarrike, eller hur?”

Jag satte mig ivrigt upp - nu var det min tur:

- “Ja just det, det har jag fått reda på i mina drömmar. I mina drömmar kommer ängeln som du mötte och han ger mig en gyllene bägare, och han säger att det här är ditt vapen. Med det här kommer du att erövra världen. Vad menar han, hur kan en bägare vara ett vapen?”

Trots att vi lekt den här leken många gånger, blev min mors ögon ledsna när hon sade

- “Jag vet inte, min käraste Yeshua. Alla de andra pojkarna i byn drömmer om att ansluta sig till zeloterna, och de längtar efter att få lära sig att strida

med svärd och dolk. Och vi vinner aldrig, och många dör... Kanske bågaren betyder att du kommer att strida med ord, med nya tankar.”

De här orden var de som alltid hade varit tecknet för att vår årliga tradition hade nått sitt slut. Jag hade aldrig förstått vad hon menade med de här orden vid de tidigare tillfällena, jag hade bara förstått att hon var orolig och ledsen, och vi hade bara kramat varandra. Men den här gången kände jag hur något växte inom mig, som en eld i min mage, en eld som arbetade sig uppåt.

- “Jag kommer att leta efter den där bågaren! Jag kommer att hitta den och då kommer jag att bli en kung!”

Min mor Miryam tittade på mig med ett förvånat uttryck i sina ögon. Hon såg att jag inte log; jag lekte inte vår gamla lek längre.

- “Men hur kommer du att veta att det är rätt bågare som du finner?”

- “Jag kommer att dricka ur den. Om den gör mig stark kommer jag att bära med mig den ut i världen och jag kommer ge andra att dricka. De som jag ger det här att dricka kommer aldrig att törsta mer!”

Min mor såg på mig, och hon såg konstig ut, såg nästan skrämmd ut:

- “Jag har aldrig berättat det här för dig - ängeln i min dröm sade något sådant, men jag har aldrig kunnat

förstå vad han menade med det, så jag har aldrig berättat det för någon. Och nu säger *du* det ...”

- “Jag vet det helt säkert”, sade jag, “jag *kommer* att hitta den där bågaren.”

- “Det tror jag faktiskt att du kommer...”, sade hon, “men nu tror jag att det är tid för dig att sova. Tidigt i morgon bitti måste du gå till Rabbin med din bror för er läslektion. Så jag säger god natt nu, min lille pojke.”

Och hon kramade mig länge, längre än hon brukade göra, och stoppade om mig.



## **Kapitel 2. 17 Maius 763. Ängeln.**

Herodes Antipas hade varit kung över Galiléen några år, men det var mycken ofred både i vårt land och i Judea, och det hade varit knappt med mat hela vintern.

Våra lektioner hos rabbin hade minskats till en gång i veckan, eftersom även vi yngre pojkar var tvungna att arbeta på fälten hela dagarna. Utom för mig, jag hade en extra läslektion eftersom rabbin hade övertygat min far om att jag hade ett ovanligt läshuvud för skrifterna.

Men nu var det kväll, de tysta och svala timmarna före solnedgången. Jag och mina två bröder Hakob och Joses lekte på gården bakom vårt hus. Shimon var inomhus, han hjälpte vår mor att vakta lilla Ester som fortfarande låg i sin vagga.

- "Jag är Yehudah från Galiléen, och du Hakob ska vara Quirinius!" hojtade Joses och rusade mot sin äldre bror, träsvärdet höjt över huvudet.

Hakob klättrade hastigt upp på stenmuren som omgärdade vårt hus, medan han försvarade sig med ett lock till en hink, som han låtsades vara en sköld, och som han höll dess handtag av rep.

- "Jag kallar in Kejsarens soldater och jag kommer att korsfästa er alla och hundarna kommer att pissa på

era benknotor!” hojtade Hakob tillbaks, “Yeshua, kom och hjälp mig med den här banditen!”

- “Ni kommer bägge att förlora”, sa jag och la mina armar i kors. “Yehudah kommer att dödas om ett år, och det här kriget kommer inte att leda någonstans. Romarna kommer att stanna i tusen år. Men sen kommer hela det romerska riket att falla också.”

Hakob sjönk ned på stenvuren och satte sig med benen dinglande.

- “Du och dina drömmar, Yeshua... Men vi har Allah på vår sida, vi kan inte förlora det här kriget! Vi har rätt till det Heliga Landet. Allah har ju gett oss den rätten. Och han kommer inte att vänta i tusen år. Så säger i alla fall Rabbin.”

Josef, som bara var fem, förstod inte riktigt det här, men han tog det som en uppmuntran:

- “Jag är Yehudah från Galiléen, och Allah är på min sida! Han kommer att hjälpa zeloterna i det Heliga Kriget!” Och han hotade Hakob med sitt svärd igen.

Minnet av en dröm jag haft föregående natt kom upp, och jag satte mig ned på marken.

- “Förra natten drömde jag igen att ängeln talade till mig. Han sa att de som använder svärd för att döda kommer själva bli dödade av svärd. Och han sa att de som ger liv kommer att leva för evigt.”

- "Nu är du tokigare än vanligt, Yeshua. Hur kommer vi någonsin kunna bli fria om vi inte kämpar?" sa Hakob med hög röst och hoppade ned från muren för att sätta sig framför mig. Josef såg besviknen ut när han hörde sina bröder börja diskutera, som de jämt brukade göra. Han satte sig ned en bit ifrån och började bygga en bondgård på marken med locket till hinken och med torkad getspillning.

- "Vi kommer aldrig kunna bli fria så länge vi tror så." sa jag, "Jag vet att Rabbin vill få oss att tro på det Heliga Kriget som kommer och som ska befria oss. Allt det här talet om Messias som kommer att leda oss till seger. Men mor säger att varenda en som har hävdats att han är Messias har dödats."

- "Ja men Rabbin har ju också varnat oss för falska profeter", invände Hakob, "och han säger att de som blivit dödade kan inte ha varit den riktige Messias!"

Jag la min hand på Hakobs axel och sa lugnt, och djupt inom mig kände jag mig helt säker på det som jag tänkte säga till honom.

- "Min ängel har sagt mig att Messias kommer att vara den som ger liv. Han kommer inte att använda svärdet, för det skulle leda till att alla dör."

- "Säg det där till kvinnorna i vår by, de som blivit änkor på grund av romarna. Säg det till de andra mödrarna som har förlorat sina söner som har kämpat för vår rätt!" muttrade Hakob argt.

- “Vet du, Hakob”, sa jag långsamt och omsorgsfullt, “Det tror jag att jag kommer att göra. Inte nu förstås, men på något sätt vet jag att jag kommer att säga dem det här. Och jag känner mig rädd, för det kommer inte att bli lätt att säga det. Någon gång i framtiden kommer jag till och med att säga åt Rabbin att han har fel.”

- “Du är fullständigt tokig du, Yeshua” sa Hakob, men såg lite imponerad ut, han skakade på huvudet men samtidigt log han.